

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/911**z dnia 30 czerwca 2020 r.****określające cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z art. 57 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającą Europejski kodeks łączności elektronicznej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 57 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak uznano w dyrektywie (UE) 2018/1972, z uwagi na fakt, że punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i o niskiej mocy mogą mieć pozytywny wpływ na wykorzystanie widma radiowego i rozwój łączności bezprzewodowej w Unii, należy ułatwić wdrażanie punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu poprzez system zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwoleń.
- (2) Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu obejmuje różne elementy, takie jak jednostka przetwarzania sygnału, system antenowy, połączenia kablowe i obudowa. W niektórych przypadkach system antenowy lub jego części mogą być instalowane oddzielnie od innych elementów punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i być połączone za pomocą co najmniej jednego przewodu. Może to mieć miejsce w przypadku rozproszonych systemów antenowych lub rozproszonego systemu radiowego stosowanego przez jednego operatora lub wielu operatorów. Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu może być przeznaczony do obsługi dwóch lub większej liczby użytkowników widma.
- (3) Aby zapewnić akceptację społeczną i trwale wdrożenie, punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu podlegające art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, powinny mieć minimalne oddziaływanie na krajobraz. Aby osiągnąć ten cel, powinny one być niewidoczne lub zamontowane na konstrukcji nośnej w nierzucający się w oczy sposób. Ich eksploatacja powinna również zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia publicznego, zgodnie z zaleceniem Rady 1999/519/WE ⁽²⁾ w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (EMF).
- (4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE ⁽³⁾ w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych stanowi, że urządzenia radiowe, w tym punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, muszą być skonstruowane w sposób zapewniający ochronę zdrowia i bezpieczeństwa ludności.
- (5) W związku z tym należy określić fizyczne i techniczne cechy punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, które podlegają art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, pod względem maksymalnej objętości, ograniczeń dotyczących masy oraz maksymalnej mocy nadawania na potrzeby połączeń użytkownika. Wybór maksymalnej objętości w celu ograniczenia oddziaływania punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu na krajobraz powinien umożliwiać elastyczność projektu i możliwość dostosowania do cech fizycznych i technicznych konstrukcji nośnej.
- (6) W zleconym przez Komisję opracowaniu „Light Deployment Regime for Small-Area Wireless Access Points (SAWAPs)” ⁽⁴⁾ wykazano, że limit objętości wynoszący 20 litrów powinien być wystarczający do pomieszczenia głównych elementów punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, przy jednoczesnym zapewnieniu jego nierzucającego się w oczy charakteru. Ta maksymalna objętość powinna mieć zastosowanie do każdego uruchomienia punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu obsługującego co najmniej jednego użytkownika widma,

⁽¹⁾ Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36.⁽²⁾ Zalecenie Rady 1999/519/WE w sprawie ograniczenia narażenia ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 Hz do 300 GHz) (Dz.U. L 199 z 30.7.1999, s. 59).⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).⁽⁴⁾ Smart 2018/0017, <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/463e2d3d-1d8f-11ea-95ab-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-112125706>

jak również do wielu różnych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu współdzielących infrastrukturę o małej powierzchni, np. słup oświetleniowy, sygnalizację świetlną, billboard lub przystanek autobusowy, które ze względu na swoje fizyczne wymiary lub częste występowanie w danym obszarze prawdopodobnie spowodują bałagan wizualny.

- (7) Punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być zgodne z europejską normą zharmonizowaną EN 62232:2017 ⁽⁵⁾ „Wyznaczanie natężenia pola RF, gęstości mocy i tempa pochłaniania właściwego (SAR) w otoczeniu radiokomunikacyjnych stacji bazowych dla oceny poziomu ekspozycji człowieka”, która określa metodę instalacji stacji bazowych przy uwzględnieniu ich mocy nadawania w celu oceny narażenia ludzi na działanie pól elektromagnetycznych („EMF”), zgodnie z wartościami granicznymi określonymi w zaleceniu 1999/519/WE.
- (8) Przedmiotową normę stosuje się do wszystkich rodzajów stacji bazowych, podzielonych na pięć klas instalacji odpowiadających różnym wartościom granicznym ich zastępczej mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) wynoszącym, odpowiednio, kilka miliwatów (klasa E0), 2 W (klasa E2), 10 W (klasa E10), 100 W (klasa E100) i powyżej 100 W (klasa E+). Na podstawie powyższych klas, z uwzględnieniem bezpiecznych odległości od instalacji, których należy przestrzegać zgodnie z przedmiotową normą, a także z uwagi na fakt, że dyrektywa (UE) 2018/1972 przewiduje, iż punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu powinny być urządzeniami o niskiej mocy, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie wyłącznie do klas instalacji E0, E2 i E10. Tabela 2 w pkt 6.2.4 normy EN 62232:2017 zawiera wymóg, aby najniższa część promieniująca anteny klasy E10 znajdowała się na wysokości co najmniej 2,2 m ponad publicznymi drogami komunikacyjnymi, aby zapewnić odległość co najmniej 20 cm między głównym listkiem anteny a ciałem osoby o wzroście 2 m ⁽⁶⁾.
- (9) Ze względów estetycznych wewnętrzna instalacja punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu klasy E10, które prawdopodobnie wykorzystają maksymalny limit objętości wynoszący 20 litrów, powinna być ograniczona do dużych pomieszczeń, w których wysokość stropu wynosi co najmniej 4 metry, takich jak muzea, stadiony, centra konferencyjne, porty lotnicze, stacje metra, dworce kolejowe lub centra handlowe.
- (10) Masa punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i jego kształt nie powinny pociągać za sobą konieczności strukturalnego wzmocnienia stosowanej konstrukcji nośnej.
- (11) W związku z tym, że przewiduje się dalszy rozwój odpowiednich norm, jeżeli mają one obejmować punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w których wykorzystuje się aktywne systemy antenowe, takie punkty dostępu nie powinny na tym etapie wchodzić w zakres stosowania zwolnień z obowiązku uzyskania zezwolenia.
- (12) W celu umożliwienia właściwym organom nadzoru i monitorowania, w szczególności w przypadkach, w których w jednym miejscu występuje wiele systemów antenowych, każdy operator, który wdrożył punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu zgodnie z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, powinien w odpowiednim czasie przedłożyć właściwemu organowi powiadomienie dotyczące instalacji i lokalizacji tych punktów dostępu.
- (13) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do określania zagregowanych poziomów EMF wynikających ze wspólnej lokalizacji lub agregowania na lokalnym obszarze punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu objętych art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972 oraz do zapewnienia ich zgodności z obowiązującymi zagregowanymi granicznymi poziomami narażenia zgodnie z prawem Unii za pomocą środków innych niż indywidualne zezwolenia.
- (14) Wdrażanie niniejszego rozporządzenia powinno być regularnie monitorowane, aby w razie konieczności ułatwić jego przegląd, z uwzględnieniem praktyki krajowej i rozwoju sytuacji w zakresie normalizacji, w szczególności w odniesieniu do objęcia nią aktywnych systemów antenowych.
- (15) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla środków krajowych dotyczących bezpieczeństwa, dostaw mediów i poszanowania własności prywatnej, w tym prawa właścicieli do określania sposobu użytkowania ich mieszkań.
- (16) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania mniej restrykcyjnych systemów na szczeblu krajowym w odniesieniu do wdrażania punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, aby ułatwić osiągnięcie współmiernej gęstości i niskiego oddziaływania na krajobraz w przypadku wdrażania dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Łączności,

⁽⁵⁾ Dotyczy zakresu częstotliwości 110 MHz–100 GHz.

⁽⁶⁾ Załącznik C.4 do normy EN 62232:2017.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie określa cechy fizyczne i techniczne punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu z aktywnym systemem antenowym.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „zastępcza moc promieniowana izotropowo (EIRP)” oznacza iloczyn mocy dostarczonej do anteny i zysku tej anteny w danym kierunku odniesiony do anteny izotropowej,
- 2) „system antenowy” oznacza element sprzętowy punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który promieniuje energię częstotliwości radiowych w celu zapewnienia użytkownikom końcowym łączności bezprzewodowej,
- 3) „aktywny system antenowy (AAS)” oznacza system antenowy punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, w którym amplituda lub faza między elementami anteny są dostrajane w sposób ciągły, co prowadzi do zmian charakterystyki promieniowania anteny w zależności od zmian krótkookresowych w środowisku radiowym. Nie obejmuje to długoterminowego kształtowania wiązki, takiego jak stałe elektryczne pochylenie wiązki. W punkcie dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który jest wyposażony w AAS, AAS jest zintegrowany jako część punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu,
- 4) „pomieszczenie” oznacza każde pomieszczenie, w tym pojazdy transportowe, posiadające sufit lub dach albo jakiegokolwiek stałe lub ruchome konstrukcje lub urządzenia, które mogą objąć całą tę przestrzeń, z wyjątkiem drzwi, okien i przejść, są na stałe lub tymczasowo otoczone bokami, niezależnie od rodzaju materiału używanego na dachu, ścianach lub bokach, oraz niezależnie od tego, czy konstrukcja ta ma charakter stały czy tymczasowy,
- 5) „przeźródło zewnętrzne” oznacza każdą przestrzeń, która nie jest pomieszczeniem.

Artykuł 3

1. Punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, o których mowa w art. 57 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2018/1972, muszą być w pełni i w sposób bezpieczny wbudowane w konstrukcję nośną i w związku z tym muszą być niewidoczne dla ogółu społeczeństwa lub spełniać warunki określone w pkt A załącznika do niniejszego rozporządzenia oraz spełniać wymogi normy europejskiej określonej w pkt B załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień państw członkowskich do określania zagregowanych poziomów EMF wynikających ze wspólnej lokalizacji lub agregowania w lokalnym obszarze punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu oraz do zapewnienia zgodności z obowiązującymi zagregowanymi granicznymi poziomami narażenia na EMF zgodnie z prawem Unii za pomocą środków innych niż indywidualne zezwolenia.

3. Operatorzy, którzy wdrożyli punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu spełniające wymogi określone w ust. 1, powiadamiają właściwe organy o instalacji i lokalizacji tych punktów dostępu.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 21 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 czerwca 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

A. Warunki, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. Całkowita objętość widocznej części punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, który obsługuje co najmniej jednego użytkownika widma, nie może przekraczać 20 litrów.
2. Całkowita objętość widocznych części wielu różnych punktów dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu współdzielących infrastrukturę o małej powierzchni, np. słup oświetleniowy, sygnalizację świetlną, billboard lub przystanek autobusowy, nie może przekraczać 20 litrów.
3. W przypadkach, w których system antenowy i inne elementy, takie jak urządzenie częstotliwości radiowej, przetwornik cyfrowy, jednostka pamięci, układ chłodzenia, układ zasilania, przyłącza okablowania, elementy dosyłowe lub elementy na potrzeby uziemienia i mocowania punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, są instalowane oddzielnie, jakkolwiek ich część przekraczająca objętość 20 litrów musi być niewidoczna.
4. Punkt dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu musi mieć charakterystykę wizualną zapewniającą spójność wizualną z konstrukcją nośną oraz mieć proporcjonalną wielkość w stosunku do całkowitej wielkości konstrukcji nośnej, spójny kształt, neutralne barwy i ukryte przewody, a także nie może, wraz z innymi punktami dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu, które są już zainstalowane w sąsiednich lokalizacjach, powodować bałaganu wizualnego.
5. Masa punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu i jego kształt nie mogą pociągać za sobą konieczności strukturalnego wzmocnienia konstrukcji nośnej.

B. Wymogi normy europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1

1. Rozmieszczenie musi być zgodne z klasami instalacji E0, E2 i E10 określonymi w tabeli 2 w pkt 6.2.4 normy europejskiej EN 62232:2017 „Wyznaczanie natężenia pola RF, gęstości mocy i tempa pochłaniania właściwego (SAR) w otoczeniu radiokomunikacyjnych stacji bazowych dla oceny poziomu ekspozycji człowieka”.
 2. Punkty dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu należące do klasy instalacji E10 rozmieszcza się wyłącznie w przestrzeni zewnętrznej lub w pomieszczeniach o wysokości stropu wynoszącej co najmniej 4 m.
 3. W przypadku umieszczonych w tej samej lokalizacji wielu różnych systemów antenowych (lub ich części) jednego punktu dostępu bezprzewodowego o bliskim zasięgu lub większej liczby takich punktów, kryteria dotyczące EIRP zawarte w pkt 1 mają zastosowanie do sumy EIRP wszystkich systemów antenowych w tej samej lokalizacji (lub ich części).
-